

પતેત પશેમાંની બા માંએની,
 તથા
 તેતગીશ ફરેસતાઓની શીક્ષત
 અને કાંમેા.

છાપી બનહેર કરનાર,
 મોખેદ રતનજી રૂશતમજી કાંગા.

કીંમત બે આના.

મુંબઈ વરતમાંન પરેસ.

સને ૧૨૫૩ ઇસ્લામી.

સને ૧૮૮૩ ઇસવી.

દી આ ચો

પશમાંની પતેત ઝેટલે જીવતાં માંણશીથી થએલા
ગુનાહનો પશતાવો કરવો. આ પતેતને વાશતે હેતું
કેહવામાં આવેછે કે ઝે પતેત આદરખાદ મારેશપંદ
નાંમનાં દશતુરે જોડેલી છે, પણ તે માહેખે જોડેલી
કોઇ પુરાવાથી આપણને માલમ પડતી નથી. આદ-
રખાદ મારેશપંદેતો, ભલી જરથોશતી દીન વીશે
માજેજો લોકોને દેખાડેઆ, હેવો પુરાવો મલેછે.
ઝે પતેતને બનાવનાર કોઇ ઘણા કાખેલ હોવો
જોઇએ, સુખ્ય કે તમાંમ અવસતામાંથી ઝેટલે
ધજેશને, નેઆએશ, ધમ્મશત, અને વંદીદાદ નાં-
મનાં પુશતકોમાંથી, ગુનાહનાં કાંમો નહી કરવા
વીશેનો સંગરહ, ટુંકમાં કરેલો છે કે સરવે જરથો-
શતીઆ સમજે. અને તે પરમાંણે આલે.

પતેત પશેમાંની.

અવસાના—ઈઅથા અહુ વફરીઓ (૧)
ઈઅથા અહુવફરીઓ પંજ અજ હમા
ગુનાહ પતેત પશેમાંનુમ. અજ હરવસાતીન
દુશ્મત. દુષ્ટુખત. દુજવરશત. નેમપંગેતી
નેનીદ.

(૨) પીશે શુમા વેહાંન. મનશની. ગવ
શની. કુનશની. તની રવાંની. ગેતી મીનો
આંનો. ડુખે અવાખશ. પશેમાંન પશે ગવ
શની. પ પતેત હોમ. ઈઅથા અહુવફરીઓ
પ) અશેમ વોહુ ૩.

(૩) ૫૨વરાને મજદઈઅસાનો નરથુ
શતરેશ. વીદએવો અહુર—દકએશે. (ને
ગેહ હોએ તે પઢે) ૫૨સસાતઅએચ. સર
ઓશહુ અશઈએહુ તખમહુ તનુ-માંથરહુ.

દરથે—દરથોશ આહુદરથએહું. ખશનથો
થર ઇઅસાનાફય. વહમાફય. ખશનથો
થરાફય. પ્રસસાતઇઅથેય.

(૪) ઇઅથા અહુ વફરીઓ જઓતા
પ્રાને મરતે. અથા રતુથ અશાદચીદ.
હય પ્રા અશવ વીદવાડ મરઓતુ. ઇઅ
થા અહુ વફરીઓ ૧.

(૫) (કરદો ૧ લો) પ્રાજ સેતાએમ
હરંવસપ. હુમત. હુખત. હવરશત. ૫ મ
નશને. ગવશને. કુનશને. અવાજ સેતાએમ
હરવસપ. હુશમત. હુખખત. હુજવરશત.
અજ મનશને. ગવશને. કુનશને.

(૬) અવરગીરશની દેહોમ હરવસપ.
હુમત. હુખત. હવરશત. ૫ મનશને. ગ
વશને. કુનશને. કુ કેરપ્રે કુનમ. બેહલશની
દેહોમ હરવસપ. હુશમત. હુખખત. હુજ

વરશત. અજ મનશને. ગવશને. કુનશ
ને. કુ ગુનાહ નકુનમ.

(૭) પ્રાજ આએ શુમારાદ હોમ. કે
અનેશાસપંદ હેદ. ઇનેશને આ નીઆએ
શને. પ્રાજ પ મનશને. પ્રાજ પ ગવશને.
પ્રાજ પ કુનશને.

(૮) પ્રાજ પ આહ. પ્રાજ પંતન.
પ્રાજ પ આંનએ. ઇન ખીશજાંન. તન
આ જાંન. જાંને રવાંન.

(૯) બુન બરખાસત ઇમ હસત. પ
ખેશીએ ઇઅનદાંન દાર હોમ. પ ખેશીએ
ઇઅનદાંન દાશતન. અએ બહોદ. કુ અ
ગર તશ. અજાંન રસદ. કે ઇન તન રવાં
નરા. બ આવાઈઅદ દાદન બ દેહમ.

(૧૦) સેતાએમ અશહી પેહુલુમ. નગુ
નમ દીવાન. પ નેકીએ દાદાર અહુરમનદ
શેપાસદાર હોમ. પ પેતીઆર અનાઈ.

અજ ધનામીનો. અવર મદ ઊમેદે રસત
ખીજરા. પદશ ખોરસંદ હમદાસતાં હોમ.

(૧૧) દીને અહુરમજદ. દાદે જરતો
શત. રાસતી પ્રારજન. કરદ પચોક્કરીઓ
દકએશોં ૫ દસતુર દાર હોમ. આંન જા
દેહરા. અજ ગુનાહ. ૫ પતેત હોમ. ૫ પતેત
હોમ અજ ગુનાહ.

(૧૨) (કરદો રજો) કુ મરદુમાં ઓ
બુને શાઈઅદ બુદન. ઇઆઓ મન ઓ
બુન બુદ ઇએસતેદ. પીશ ઓએ એહર
અંદા. પસ ઓએ એહર પીશ. ઇઅદ
શાન અંદર જસતે ઇએસતેદ.

(૧૩) અજ સે સરઓશો—અરનાંમ
ગુનાહ. અજઆનીતુમ ગુનાહ. અંદા હજ
રાંન હજાર મરગરજાંન. અંદ અંદ. ગે
ઓશ હસત. શાઈઅદ બુદન.

(૧૪) ૫ નાંમેએશત હરવસપ. દુશમત .

દુષ્ટુખત. દુનવરશત. મનપરાએ કરાંન
રા. ઇઆવ કરાંન પરાએ મન રા. ઇઆ
વ ગુનાહ કારી ૫ મનરા. કશે ગુનાહ.
ઓ બુન બુદ ઇએસતેદ.

(૧૫) અનઆંન ગુનાહ. મનશની. ગવ
શની. કુનશની. તની રવાંની. ગેતી મીનો
આંની. તુએ અવાખશ પશ્ચેમાંન પશ્ચે ગવ
શની. ૫ પતેત હોમ ૫. પતેત. હોમ. અન
ગુનાહ.

(૧૬) (કરદો ડ જો) ઇન અંદ આખો
પાએ ગુનાહ નાંમ. સુન હનદરખત. મેદી
ઓ સાથત. અંદરન પ્રમાંન. બોએદી
ઓંનદ. કાએદીઓંનદ.

(૧૭) આગેરપત ગુનાહ. અવાવરેશત
ગુનાહ. અરેદુશ ગુનાહ. ખોરહો ગુનાહ.
બાજાએ ગુનાહ. ઇઆલુ ગુનાહ. તનવલ
ગાંન ગુનાહ.

(૧૮) મરગરજાંન ગુનાહ. અવશેષ
ગેરાંન ગુનાહ. નેહ મરજ ગુનાહ. દશાંતન
મરજ ગુનાહ. કુન મરજ ગુનાહ. અવ
રૂન મરજશની.

(૧૯) શોએથર ગુનાહ સેશની. ગુનાહ
રવાંની. ગુનાહ હનીમાલાંન. ગુનાહીઓ
પુલ શહોદ. વખશે વખશાંન વખશે ગુનાહ.
ગુનાહ અજ ગુનાહ. અવરે આખો ગુનાહ.

(૨૦) કુ મરદુમ ઓ જુન શાહઅદ
જુદન. ગજસતેધનામીનો દરવંદ. ૫ પેતી
આરે દામાંને અહુરમજદ. પ્રાજ કરનીદ.

(૨૧) અહુરમજદ ખોદાફ ગુનાહ અંદર
દીન પેદા બેકરદ. વેહાને પઓરીઓ દંકે
શાંન. ગુનાહ દાથતેહ ઇઅસતેદ.

(૨૨) મનશની પીશે દાદાર અહુરમજદ.
મીનોઆંન ગેતીઆંન મેહસત. પીશે અમે
શાસપંદાંન. પીશે મેહર, સરોશ રશને.

(૨૩) પીથે આતથ, બરસમ, હોમ.
પીથે દીન, રવાંને ખીથ. પીથે રદ દસતુરે
દીની. પીથે આએ કે વેહ મદ ઇએસતેદ.

(૨૪) અજ આંન ગુનાહ મનશની.
ગવશની કુનશની. તની રવાંની. ગેતી ખી
નોઆની ડુએ અવાખશ પથેમાંન ૫ થે
ગવશની ૫ પતેત હોમ. ૫ પતેત હોમ
અજ ગુનાહ.

(૨૫) (કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ.
ખોહ ખેરાદ. જન પ્રજંદ. શુએ સાહાર.
ખીથ નજદીક. હમગેહાંનીઆંન. હમ
ખાસતગાંન.

(૨૬) હમસાએગાંન. હમશેહરીઆંન.
૫ ઇરમાંનીઆંન જસત. ૫ હર અદાદી
અ. સુન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ
ઇએસતેદ હોમ.

(૨૭) અજ આંન ગુનાહ મનશની.

ગવથની. કુનથની. તની રવાંની. ઝેતી
 મીનોઆંની. ડુખે અવાખશ પથેમાંન પ
 થે ગવથની પ પતેત હોમ. પ પતેત હોમ
 અજ ગુનાહ.

(૨૮) (કરદો પ મો) હુહર નસા ખુરથ
 ની. હુહર નસા જોએથની. હુહર નસા
 ઝોએ. આવ ઝો આતથ બોરદન. ઇઆ
 આવ ઝો આતથ હુહર નસા બોરદન.

(૨૯) અવસતા પચ મનથની ન ગોપ
 તન. મુએ નાખુન. દનદાંન પ્રેશ. દસતે
 થવીન. ઝો અવરે હરએ પદર. હુહર
 નસા સુન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ
 ઇએસતેદ હોમ.

(૩૦) અજ આંન ગુનાહ મનથની.
 ગવથની. કુનથની. તના રવાંની ઝેતી
 મીનોઆંની. ડુખે અવાખશ પથેમાંન પ

શે ગવથની પ પતેત હોમ. પ પતેત હોમ
અજ ગુનાહ.

(૩૧) (કરદો ૬ ઠો) કુ કાંમે દાદાર
અહુરમજદ બુદ. હમ આવાઈઅસત મની
દન. હમ ન મનીદ. હમ આવાઈઅસત
ગોષ્તન. હમ ન ગોષ્ત. હમ આવા
ઈઅસત કરદન. હમ ન કરદ.

(૩૨) અજ આંન ગુનાહ મનથની.
ગવથની. કુનથની. તની રવાંની. ગેતી
મીનોઆંની. હમે અવાપથ પથેમાંન પ સે
ગવથની. પ પતેત હોમ. પ પતેત હોમ
અજ ગુનાહ.

(૩૩) (કરદો ૭ મો) કુ કાંમે અહુરેમન
બુદ. હમ ન આવા ઈઅસત મનીદન.
હમ મનીદ. હમ ન આવાઈઅસત
ગોષ્તન. હમ ગોષ્ત. હમ ન આવા
ઈઅસત કરદન. હમ કરદ.

(૩૪) અજ અાં ગુનાહ મનશની.
ગવશની. કુનશની. તની રવાંની. ગેતી
મીનોઆની. ગુપે અવાપ્પશ. પથેમાંન પ શે
ગવશની. ૫ પતેત હોમ. ૫ પતેત હોમ
અજ ગુનાહ.

(૩૫) (કરદો ૮ મો) અજ હુમોઈન
હર આઈન ગુનાહ. હર આઈન મરગર
જાન. હર આઈન પ્રોદ માનદ. હર આ
ઈન માનીદ. હર આઈન ગુનાહ. અજ
ગુનાહ.

(૩૫લા મોલો દરએક રોજની નીચે
ભણવા. અહુરમજદ મરદુમથી અમરદાદ
પરવરશુધી જોવો પાંને ૧૦ મે.)

(૩૬) પુશ્મ અંદર અહુરમજદ મરદુ
મ. મરદુમ સરદગાંન જસત. ૫ પતેત
હોમ. (જા૦) પાંને (૧૦) મે.

(૩૭) પુશ્મ અંદર બહુમન ગાઓ ગુસ

૫૬. ગુસપંદ સરદગાંન જસત. ૫ પતેત હોમ. (જા૦) પાંને (૧૦)

(૩૮) ડુફમ અંદર અરદીબેહુશત આ તથ. આતથ સરદગાંન જસત. પતેત હોમ. (જા૦) પાંને (૧૦)

(૩૯) ડુફમ અંદર સેહરીવર અઈએ ખશસત. અઈએખશસત સરદગાંન જસત ૫ પતેત હોમ. (જા૦) પાંને (૧૦)

(૪૦) ડુફમ અંદર સપંદારમદ જમી ન. જમીન સરદગાંન જસત. ૫ પતેત હોમ. (જા૦) પાંને (૧૦)

(૪૧) ડુફમ અંદર ખોરદાદ આવ આંવ સરદગાંન જસત. ૫ પતેત હોમ. (જા૦) પાંને (૧૦)

(૪૨) ડુફમ અંદર અમરદાદ ડરવર. ડરવર સરદગાંન જસત. ૫ પતેત હોમ. (જા૦) પાંને (૧૦)

(૪૩) ડુદમ અંદર દાને અડુરમનદ
 નસત. સુન સતર માહ આ ખોરશેદ.
 આતશ શોરખ શુજા. સગ વએ ગુસપંદ
 પંજ આઈન. આ અવરે ગવહે દેહુશનાં.
 ઈન અડુરમનદ ખીશ. સુન અંદરગ ન
 મીન આ આસમાં. સુન મન અંદર
 ગુનેહમાર બુદ ઈએસતેદ હોમ.

(૪૪) અજ આંન ગુનાહ મનશની.
 ગવશની. કુનશની. તની રવાંની. ગેતી
 મીનો આંની. ડુખે અવાખશ પશેમાં
 પ શે અવશની પ પતેત હોમ. પ પતેત હોમ
 અજ ગુનાહ.

(૪૫) (કરદો હ મો) સતર શેકશની.
 ખએતવોદથ વશોવશની. દુદેહ વેહાંન વશે
 વસની. ગહમખાર પ્રવરદીઆં. હોમ
 દરન. હોશપ્રીદ. ઈઅજદાંનનેહાદ. આ
 પદીરપ્ત. રપીથવેન પ્રદુમ. રોજે વદરદે

ગાંને. ચુન મન આવાઈ અસત ઈ અસતન.
પુરૂમ ન ઈ અસત.

(૪૬) અજ આંન ગુનાહ મનશની.
ગવશની. કુનશની. તની રવાંની. ગેતી
મીનોઆની. પુષે અવાખશ પશેમાંન પ શે
ગવશની પ પતેત હોમ. પ પતેત હોમ
અજ ગુનાહ.

(૪૭) (કરદો ૧૦ મો) અવર મનશની.
તર મનશની. આજુરી પંદી. ખશમગની.
અરશગની. વદઅશમી. શુરઅશમી. વદ
નગીરશની. ખુરદક નગીરશની. નગીરાઈ
પંદી. ખુદશહી. અસગેહની.

(૪૮) સપોનગારી. વરૂની. ગુમાંની.
આશનોઈ. જોર ગવાહી. દરૂધ દાવરી.
એાન દીસત પરસતી. કોશાદ દવારશની.
બરહેન દવારશની. અઈયુક દવારશની.
દરાએઆં જોએશની. દરાએઆં ખોરશની.

(૪૯) દોનદો ગદહી. જોહી જાદુઈ.
જાદુ પરસતી. રોસપી રોસપી ખારગી.
ગવહું પચેતી. ગવહું વનીદી. શીનખોઈ.

(૫૦) ઓ અવરે હર આઈન ગુનાહ.
ઓપ ઈન પતેતી. હુશખોરદ. આંન ન
હુશખોરદ. આંન દાંનેસત. આંન ન દાંને
શત. આંન અંગરદ. આંન ન અંગરદ.
સરઓશાદા વેરેજઆ. પીશે રદ દસતુરે
દીની. આવ ઈઅસત ધરજદન હુશ ન
ધરજદ.

(૫૧) અજ આંન ગુનાહ મનશની. ગ
વશની. કુનીશની. તની રવાંની. ગેતી
ખીનોઆંની. હુમે અવાખશ પથેમાંન પંશે
ગવશની. પ પતેત હોમ. પ પતેત હોમ
અજ ગુનાહ.

(૫૨) (કરદો ૧૧ ખો) કુ અધર કરાંન
પતેતી પદીરપ્તેહ હોમ. હુશ ન કરદેહ

હોમ. ઇશાન રવાં નરા દુશ ખારી મદ.
ઈઅદશાંન જાદેહરા. હર ઇઅક જુદ જુદરા.

(૫૩) મનશની. ગવશની. કુનશની.
તનીરવાંની. ગેતી મીનોઆંની. ડુમે અવા
ખશ પથેમાંન પથે ગવશની. ૫ પતેત હોમ
૫ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(૫૪) ૫ આંન દીન દસતુર એસત
હોમ ઇન અહુરમનદ. જરતોશત આશત.
જરતોશત એએ ગોશતારાપ. ૫ પેવનદ
આદરબાદ મારારાપંદાંન મદ. ૫દશ ૫
સાખત કરદ બોખત.

(૫૫) અશહી વેહ રવાંને દુશારમરા.
ઓવાએશની તર વેહુશની હોમ. ૫ જીવન
દીએજાન. આશતુઆંન હોમ હુમત ૫
મનશને. આસતુઆંન હોમ હુખત ૫ ગ
વશને. આસતુઆંન હોમ હવરશત ૫ કુ
નશને.

(૫૬) આશ્વત્થાન હોમ. ૫ ગવહુ
દીન માનદઈઅસનાં. હમા કેરપ્રેહા હમ
દાસતાં હોમ. અજ હમા ગુનાહીઆ
જ્યુદ દાસતાં હોમ. ૫ નેકી શેપાસદાર
હોમ. અજ અનાઈ ખોરસંદ હોમ.

(૫૭) પુલ પાદેહપ્રાહ. બંદ દરોશ.
તોજશને તાવાં દીન. પાદેહપ્રાહ શે
શબ. પંજાહ હપત સાલ. ૫૬શ ખોરસંદ
હમદાસતાં હોમ.

(૫૮) ડુમ કરદેહ હોમ ઈન પતેતી.
ગુજરગ ભિદ કેરપ્રેરા. ગેરાં બીને દોજ
ખરા. અશહા વેહ રવાં દુશારમરા. ૫
ઈન મનશને કરદેહ હોમ.

(૫૯) કુકાર કેરપ્રે મન અંદાનુ કરદ.
આંચે નુકુનમ. હમા અસતશની કેરપ્રેરા.
ગુજારશને ગુનાહરા. બોખત રવાંનરા.

(૬૦) અગર માંદેહ બહોદ. કુગુનાહ

મન તોખતન બહોદ. પાદેહપ્રરાહે શે
શય. આંનહીઆ પદશ ખોરસાંદ હમદારા
તાંન હોમ.

(૬૧) હમે પ્રમાએમ અથેમ વોહુ.
એ વહીરશની. પતેતી પીશ અજ એ વહી
રશની. પસ વદરદ મન. મન જાદેહરા
અજ ગુનાહ. ૫ પતેત બહોદ.

(૬૨) શેદોશગેતોપ્રરીદ. પ્રમાઈઅદ.
પ્રમુદાર ખાહુશની હમદારાતાંન હોમ. અ
હુરમજદ ખીશ હોમ. અહુરમજદ દહમાં
ની કુનમ. અસહી શેતાએમ.

(૬૩) હુમ ગેરપ્રતેહ હોમ હરવસપ.
હુમત હુખત હવરશત. * ૫ મનશને ગવ
શને કુનશને. બહુલશની દહોમ હરવસપ.
હુમત હુખત હુવરશત. * અજ મન

* જો યુજરેલાંની નહમ્મિતે પતેત પદીએ તો બાંધો
ગેમ તરણ મરતમે તેનું નામ લેઈએ (ફલાંન જાદેરા).

શને ગવશને કુનશ્ચેને. (એ પ્રકરો ૩ વખત પઠે.)

(૬૪) ગુરુ ગેરપ્રતેહ હોમ હરવસપ રાહે રાસતીપ્રરાશન. બહુલશની દેહોમ હરવસપ રાહે અરાસતી અવાશન. ધના શેકસત. અહોરમજદ બેહ અવજુન. રાત. આને અશેન. અશેન વોહુ ૧.)

(૬૫) પ્રસતુષ્ઠએ હુમતોફબીઅસયા. હુખતોફબીઅસયા. હવરશતોફબીઅસયા. માંથવોફબીઅસયા. વખે દવોફબીઅસયા. વરશતવોફબીઅસયા. અફખેગફરીઆદફ થે. વીસપા હુમતાયા. હુખતાયા. હવર શતાયા. પફતે—રેચીઆ દફથે. વીસપા દુશમતાયા. દુજુખતાયા. દુજવરેશતાયા.

(૬૬) પ્રરા વે રાહી અમેશા સપેનતા. ઇઅસનેમયા. વહમેમયા. પ્રરા મનંધહા. પ્રરા વચંધહા. પ્રરા શીઅઅોથના. પ્રરા અંધહીપુઈઆ. પ્રરા તનવસચીદ ખખી

આપ આપુતનેમ. સતઓને શેમ. અ
શેમ વોહુ ૧).

(૬૭) ઈઅથા અહુ વફરીઓ ૨૧) અ
શેમ વોહુ ૧૨) ઇઅથા અહુ વફરીઓ
૨) ઈઅસનેમચ. વહુનેમચ. અઓજસચ.
જવરેચ આફરીનાંને. શરઓશહુ અશઈ
એહુ તખમહુ તણુ માંથરહુ. દરશે—દ
રઓશ આહુફરઈએહુ. અશેમ વોહુ ૧)

(૬૮) અહુમાફ રઓશચ ખરેનસચ. અહુ
માફ તનવો દરવતાતેમ. અહુમાફ તનવો
વજદવરે. અહુમાફ તનવો વેરેથરેમ. અ
હુમાફ ઈશતીમ પઓપુરશ ખાથરાંમ.
અહુમાફ આસનાંમચેદ પ્રજઅનતીમ.
અહુમાફ દરેધાંમ દરેધોજીતીમ. અહુમાફ
વહેશતેમ અહુમ અશઓનામ. રઓચઈ
હુમ વીસપો ખાથરેમ. અથ જમાઆદ.
ઈઅથ આફરીનાંને. અશેમ વોહુ ૧)

(૬૯) હજીંધરેળ બચ્ચેજનનાંમ બચ્ચેવરે
બચ્ચેજનનાંમ. (વાર ૩ પઠે)અથેમ વોહુ૧

(૭૦) જસ મેં અવંધહે મજદે. (વા ૩
પઠે) અમહે હુતાશતહે હુરચોદચે. વેરેથર
ધનહે અહુરદાતહે. વનફઅંતીઆપુસમ
પપરતાતો. રાંમનો ખાસતરહે. વહઅચોશ
પપરો-કફરીએહે. તરદાતો અનીઆફ
દામાંનઃઅચેતદ તે વહઅો. ઈઅદ તે અ
સતે. સપેઅંતો-મફનીઅઅોમ. થવાશહે
ખદાતહે. જરવાનહે અકરનહે. જરવાનહે
દરેધો—ખદાતહે. અથેમ વોહુ. ૧)

(૭૧) કેરપે મોજદ. ગુનાહ ગુજરેશનેરા
કુનમ. અશરી રવાને દુશારમરા. હમ
કેરપે. હમા વેહાને હપ્તે ફેશવર જમીન.
જમીન પેહેના. ફદ દરાના. ખુરશેદ
ખાલા. ખુનદેહાદ બેરસાદ. અશો બેદ
દેરજ. અથ જમીઆદ ઈઅથ આપરી
નામે. અથેમ વોહુ. ૧)

અરથ—હું પાંચ અહુનવર પહી સધલા ગુનાહથી
પસતાવો કરી દુર રેહું છેહું અને મં આઝ્મે દુની-
આંમો જે સધલા પુરા વીચારે વમાશેઆ તથા પુરા
સપ્તનો ખોલિઓ અને પુરાં કાંમો કીધાં.

(૨) તેથી તમે બલા લોકોની આગલ માગ
વીચાર, વચન, કરની, આઝ્મે દુનીઆઈ બદન અને
ગેની જાનને લગતી (ચીજો) વતે પસતાવો કરી દુર
રેહું છું, ઝો ખોદા હું તરલુદો વચલુથી ઇઆને બદ
વીચાર, બદ સપ્તન, બદ કરણીથી પસતાવો કરું છેહ.
(માટે તું મને માફ કર.)

(૩) હું ઝેક ખોદાને માંનનારો; જરથોશ્તને
મલનો, દેતથી જુદો અને હોરમજ્દી તરીકાવાલો (ઝે
વખતનાં ઉપરી પ્રસતાઓની) વખાંણ કરવાને પસંદ
કરે, સરોશ અશ્વો, નોસવર, પોતાનાં લનને મનના
તાબામાં રાખનાર, ચમતકારી હથીઆરવાલો અને
હોરમજ્દના કાએદ પરમાંણે ચાલનારની ઇજેશને,
નીઆઝ્મેશ, પુશી અને વખાંણ કરવાને હું પસંદ કરું.

(૪) જેમ કીરીઆ કરનાર (માણેદ) હોરમજ-
દને આપઝેખતીઆરીવાલો માહારી હજુર જાહેર
કરેછે, તેમજ પવીતર વીદવાન ગુરૂ સચાઇની મારફતે
જાહેર કરે.

(૫) સંઘલા સારા વીચાર, સારા સખ્ખુત અને
સારાં કાંમને મારા વીચાર, વચન અને કરનીઝે
કરીને હું ઘણા વખાંણું છેઉં અને સંઘલા જુરા વી-
ચાર, જુરા સખ્ખુત અને જુરાં કાંમને મારા વીચાર,
વચન અને કરનીઝે કરીને હું ઘણા ધીકારું છેઉ.

(૬) સંઘલા સારા વીચાર, સારા સખ્ખુત અને
સારાં કાંમને મારા વીચાર, વચન અને કરનીઝે
કરીને હું મજબુત પકડું છેઉ (ઝેટલે ઝેખતીઆર
કરું છેઉ) અને સવાખનાં કાંમ કરે, અને સંઘલા
જુરા વીચાર, જુરા સખ્ખુત અને જુરાં કાંમને મારા
વીચાર, વચન અને કરનીઝે કરીને હું છોડી દેઉ
છેઉ. અને ગુનાહના કાંમ નહી કરું.

(૭) તમો જે અમેશાસપંદા છેઝો તે મારી
મનશની, ગવસની અને કુનશનીથી તમારી ઇઅજે-
શને અને નોઆઝેશ કરું.

(૮) (તમે અમેશામંદાની ઇઅજેશને અને નીઆએશ) મારાં ખરાં મનથી, મારાં તનથી, આએ જે મારે પોતાનો જાનછે તેને કરી, અને મારાં દેહોજાનથી અને રવાંનનાં નામથી કરું.

(૯) આંદર અને બાહરનો ખજાનો ઇઆને મારે જીવ અને તન છે તે, હું જોદાની જેશીમાં રાખ્યું છેઉ અને જોદાની જેશીમાં રાખવાની મતલબ એછે કે અગરજો કોઈ વખત એવો બને કે આએ મારાં તન અને રવાંનને, જોદાના નાંમ ઉપર ફેદા કરવું પડે તે હું કરું.

(૧૦) સરવેથી સરસ પવીતરાધને હું વખાંણ્યું અને દેવોને સજા કરું, અને દાદાર હોરમજદની નેકીથી હું શુકરાંનાં કરનાર છેજાં, જેથી બનામીનો તરફથી જે જુકસાંન અને દુખ મહને પોંહયે તે ઉપર રસતા ખીજ થવાની ઉમેદનાં વખત શુધી રાજી અને એકમત છેજાં.

(૧૧) હોરમજદે દીન જરતોશતને આપી ; તેને પેહલી દીનવાલાઓનાં કાએદા પરમાંણે નેક અને રાસતી વીચારથી સરવેને જાહેર કીધી. તેનાં

હોકમ પરમાંણે આલનાર છેહં તે દીનના રસતાને વાસતે ગુનાહથી વસતાવો કરં છેહં.

(૧૨) જે ગુનાહ માંણસોથી સરઆતથી થાહ શકેછે, તેવોજ માહરેથી સરઆતથી થએઓ હોએ, સરઆતમાં થોડો અને પાછલથી વધારે અને તે ખીજાઓથી નીપજીઓ હોએ.

(૧૩) તરણ આજુક મારવા લાએક ગુનાહ અને તેથીખી ઓછા ગુનાહથી તે હજારે હજાર મરગરજાંન ગુનાહ શુધી અને તેથીખી વધારે કદાચ થાએઓ હોએ.

(૧૪) ઇઆ નાંમખનાંમ સઘલા ખુરા વીચાર, ખુરા સખુન અને ખુરા કાંમો, મં ખીજાઓને વાસતે અથવા ખીજાઓએ માહારે વાસતે અથવા કોઈ ગુનેગારથી મારે વાસતે નાંધણો ગુનાહ સરઆતથી થએઓ હોએ તો.

(૧૫) તે ગુનાહ વીશે મારા વીચાર, વચન, કરણી, આએ દુનીઆઈ બદન અને ગેખી જાંનને લગતી (ચીજો) વતે, ઓ ઓદા એ તરનદો વચનથી

પક્ષતાવો કરુંછેઉ અને ગુનાહથી પથેમાંન થાઉં છું

(૧૬) આએ વધારે જુરા ગુનાહનાં મુલ અને નાંમ છે, જેમકે કોઇને નુકસાંન કરવું અને કાંમ ખરાબ કરવું ; કોઇને ખરાબ શીખાંમણુ દેવી અને જુરેમારગે ચલાવવું, કોઇ મરતી વખતે ઇઆ પરદેશ જતી વખતે પોતાનાં બચાંઆની પુછ વીસે વસીઆત કરીને સોંપી જાએ તે પરમાંણે નહી ચાલવું, કોઇના ગોઝપંદા ચોરીને વેચવાં અને સારાં કપડાં અને આગકને ખીગાડવો, ગરીબોની પરવરેશ નહી કરવી અને તેઓને દુખ દેવું અને ગોઝપંદાને ભુખાં રાખવાં અને મારવાં.

(૧૭) કોઇને મારવાની મતલબથી હાથમાં હથી-આર પકડવાનો ગુનાહ. કોઇને મારવાની મતલબથી હાથમાં હથીઆર પકડીને ગુમાવાનો ગુનાહ. તરણ દાહડા પછી રૂજ આવે એવો કોઇને જખમ કરવાનો ગુનાહ. હડી આંગત્ર કપાએ એટલો કોઇને જખમ કરવાનો ગુનાહ, કોઈનાં હાથ ઉપર તરણ આંગત્રનો જખમ કરવાનો ગુનાહ, કોઇના પગ ઉપર

તરણથી તે પાંચ આગલનો જખમ કરવાનો ગુનાહ,
પગે લંગડો થાએ અને કાંમથી અટકીપડે એવો
કોઈનાં પગ ઉપર જખમ કરવાનો ગુનાહ.

(૧૮) મોહતની સજાને લાએકનો ગુનાહ, કોઈની
મજાખ મથકેરી કરવાનો ગુનાહ, ઘેશીઆ ઓરત
સાથે ખદફેલી કરવાનો ગુનાહ, દશતાંનવાલી ઓરત
સાથે મંખંધ રાખવાનો ગુનાહ, ગોલાંમ ખારગી કર-
વાનો ગુનાહ, ખુરે મારગે પોતાની મની ખરાખ કર-
વાનો ગુનાહ.

(૧૯) પોતાને હાથે પોતાની મની ખરાખ કર-
વાનો ગુનાહ. પારકી ઓરત સાથે જનાકારી કરવાનો
ગુનાહ. કોઈની ઉપર જુહું ખોહોતાંન મુકવાનો અને
પારકો માલ ચોરવાનો ગુનાહ, માણસો ઉપર દીનની
દ્રજો લાગુ પડતી, નહીં બળવાથી, ગુજરવા પછી
ચીનવદ પુત્ર પસાર કરવાની મુશકેલ પડેછે તેહનાં
ગુનાંહ, ગુનાહ કરી પશતાવો કીધા વગર તેજ ગુનાહ
દ્રવી કરવાથી તે દરરોજ વધતો અને વધારે વધતો
જાયછે તે ગુનાહ, એક ગુનાહથી ઉતપણ થતો બીજો
ગુનાહ, અને બીજા વધારે ખરાખ ગુનાહ.

(૨૦) (ઉપર જાણવેલા ગુનાહો) કે જે માંણુમથી સરખાતથી થઈ શકેછે, તે લેઆનતી ભરેલા જુર હેરેમને, હોરમજદની પેદાએશને નુકસાન કરવાનેવાસને પેદા કીધા છે.

(૨૧) ઉપલા ગુનાહોને અજકનાં સાહેબ હોરમજદ દીનમાં જાહેર કીધા છે અને પેહલી દીનવાલા ભલા લોકોએ તેને ગુનાહ તરીકે ગણેલાં.

(૨૨) મારી નેક મનશનીથી દાદાર હોરમજદ જે બંધે જેહાનમાં ગાહોટો છે તેની આગલ, અમે-શાસપંદોની આગલ, મેહર હજદ, સરૌશ અશો અને રશને હજદની આગલ,

(૨૩) આતશ, ખરમ્મ અને હોમની આગલ, દીન અને મારા પોતાના રવાંનની આગલ, દીનનાં સરદાર અને દમતુરની આગલ અને કોઈ ભલો શ-ખમ્મ મલી આવે તેની આગલ.

(૨૪) (અરથ જોવો પાંને ૨૪ મે.)

(૨૫) (મેં મારાં) બાપ, માએ, બેહન, ભાઈ, આરત, છાકરાં, ખાવંદ, સરદાર, નજદીકનાં સગાં-વાલાં, એક જગો ઉપર રહેનારાઓ અને બાગીઆઓ સાથે,

(૨૬) પડોશીઓ, એક શેહરનાં રેહનારાઓ,
મોગેરદો અને તામેદારો, એ મધલાઓ શાયે કોઇખી
રીતની ગેરવાજખી ચાલ ચલાવાથી અને જુલમ
કરવાથી હું યુનેહગાર થાએઓ હોઉં તો,

(૨૭) (અરથ જોવો પાંને ૨૪ મે.)

(૨૮) હેર નમાને ખાવું, હેર નમાની સાથે આ-
લુદે થાવું, હેર નમાને પાંણી અને આતશમાં નાંખવા,
અથવા પાંણી અને આતશને હેર નમા ઉપર નાંખવો.

(૨૯) ખરાં દીલથી અવસતા નહી પડવા, ખાલ,
નખ, દાંતને નહી પરહેજવું, વસીદ હાથ, નીરંગ
પાંણીથી ધોઆ વગર હરેક ચીજને લગાડવા, અને
એ સીવાએ હેર નમાને લગતી કાંઇખી ખીજી ચીજ
વીશે જો હું યુનેહગાર થાએઓ હોઉં તો.

(૩૦) (અરથ જોવો પાંને ૨૪ મે.)

(૩૧) દાદાર હોરમજદની મરજી પરમાંણે જે મને
વમાસવું જોઇતું હતું, તે મેં નહી વમાસીઉં. અને
જે મહેને જોલવું જોઇતું હતું તે હું નહીં જોલીઓ,
અને જે મહેને કરવું જોઇતું હતું તે મેં નહી કીધું.

(૩૨) (અરથ જોવો પાંને ૨૪ મે.)

(૩૩) અહુરેમનનો મરજી પરમાણે જે મહને નહી વમાસવું જોઈતું હતું તે મેં વમાસીઉં, અને જે મહને નહી ખોલવું જોઈતું હતું તે હું ખોલેઆ અને જે મહને નહી કરવું જોઈતું હતું તે મેં કીધું.

(૩૪) (અરથ જોવો પાંને ૨૪ મે.)

(૩૫) એક તરેહનો તથા હરેક તરેહનો યુનાહ, હરેક જાતનો મરગજાન યુનાહ, હરેક જાતનો સંપિત થાએલો યુનાહ, હરેક જાતનો તોજેશ વગર રેહી ગએલો યુનાહ, હરેક જાતનો એક યુનાહથી થતો ખીજો યુનાહ.

(૩૬) જે મારેથી ખોદનાં પેદા કીધેલાં માણસ અને જાત જાતનાં માણસો સાથે યુનાહ થએા હોએ તેથી હું પસતાવો કરું છું. (જોવો પાંને ૨૯ મે.)

(૩૭) જે મારેથી બહમંત અમેશાસપંદનાં ગાએ યુસપંદ અને જાતજાતનાં યુસપંદ સાથે યુનાહ થએા હોય તેથી હું પસતાવો કરું છું. (જોવો પાંને ૨૯ મે.)

(૩૮) જે મારેથી અરદીબેહશત અમેશાસપંદના આતશ અને જાત જાતનાં આતશો સાથે યુનાહ થએા હોએ તેથી હું પસતાવો કરું છું. (જોવો ૨૯ મે.)

(૩૯) જે માહરેથી શેહરીવર અમેશાસપંદની ધાતુ અને જાત જાતી ધાતુ શાયે ગુનાહ થાએએ હોએ તેથી હું પસતાવો કરું છું. (જોવો પાને ૨૯ મે.)

(૪૦) જે માહરેથી અસપંદારમદ અમેશાસ પંદની જમીન અને જાત જાતની જમીન શાયે ગુનાહ થાએએ હોએ તેથી હું પસતાવો કરું છું. (જોવો પાને ૨૯ મે.)

(૪૧) જે મારેથી ખોરદાદ અમેશાસપંદનાં પાંણી અને જાતજાતનાં પાંણી શાયે ગુનાહ થાએએ હોએ તેથી હું પસતાવો કરું છું. (જોવો પાને ૨૯ મે.)

(૪૨) જે મારેથી અમરદાદ અમેશાસપંદના જાહાડ પાંણુ અને જાત જાતના જાહાડ પાંણુ શાયે ગુનાહ થાએએ હોએ તેથી હું પસતાવો કરું છું. (જોવો પાને ૨૯ મે.)

(૪૩) જે મારેથી દાદાર હોરમજદની (નીચે જણાવેલી) પેદાએશ શાયે ગુનાહ થાએએ હોએ, જેહવા કે શેતારા, માહતાબ, આશતાબ બલતો રોશન આતશ, કુતરાં, પખ્શી, અને પાંચ જાતના

ગુપ્તપદ્મ અને ઝી સીવાએ આસાંન અને જમી-
નની વચ્ચે હોરમજદની પોતાની જે ભલી પેદાએશુએ
તેની શાયે (અણુઘટતી રીતે ચાલવાયા)એ હુ
ગુનેગાર થાએએ હોજી તો.

(૪૪) તે શબ્દલા ગુનાહએ વાશે, મારા વીચાર,
વચન, કરણી, એએ દુનીઆઇ બદન અને ગેની
જનનને લગયા (ચીજો) વતે, એ એદા એ તરનદા
વચનથી પસતાવો કર્છેજી અને તે ગુનાહથી પશ્ચિમાંન
થાજી છેજી.

(૪૫) કોઇનો પાલક તોડવો, માંહોમાંહેની સગાં-
ઈમાં ખલલ કરવી ભલા લોકોનાં ખાનદાનમાં નીના-
કેશો કરાવવો, ગહમખાર, મુખતારનાં દાહાડાની આરા-
ધનાં, હોમ ઇજદની નહઅતે દરૂન ઇજવા, ઇજદ
અમેશાસુપદોની નહઅતે આરાધનાં કરવાની ધારના
રાખેલી, પેહેલે દાહાડે કરવાની રપીયવેન, ગુજરી
ગએલાંએનાં રોજગારનાં દાહાડાની આરાધનાં, એ
સધલું જેમ મહને કરવું જોઇતું હતું તેમ મેં
નહીં કીધું,

(૪૬) (અરથ જોવો પાંને ૨૪ મે.)

(૪૭) મોટાઇ, ગુમાન, મગરૂરી, ગુજરેલાઓની પછવાડે ખરાબ ખોલવું, લોભ કરવો, અદેખાઇ કરવી, બદનજર રાખવી, ખેશરમીથી જોવું, જુરી ધારણાથી જોવું, હલકી નજર કરવી, બલાપો કરવો, પોતાનીજ મરજી પરમાંણે ચાલવું, સુમતી કરવી.

(૪૮) કોઇને માંન નહીં આપવું, ચુગલી કરવી, કીનો રાખવો, શકમંદ થવું, ખોદા, પેગંમબર, અને બલી દીનવીશે જુર વમાશવું, ખોટી શાખરી આપવી, ખોટી દાવરી એટલે ઇતસાફ કરવો, જુતપરમતી કરવી, કુશતી વગર ચાલવું, નાંગાં બદને ચાલવું, એક પગ ઉગાડો રાખી ચાલવું, જમતી વખતે બાજ ધરી પછે મોહડે ખોલવું, બાજ ધરેઆ વગર ખાવું.

(૪૯) ચોરી કરવી, લુટશંટ કરવી, છીનાલું કરવું, જાદુઇ કરવી, જાદુઇને માનવું, પારકી ઓરત શાયે ખરાબ કાંમ કરવું, ખરાબ ઓરત શાયે શરવું, ગોલાં-મખારગી કરવી, ઇઆ કરાવવી, ગુજરેલાંની પછવાડે રડવું.

(૫૦) એ સીવાએ ખીજો હરેક ગુનાહ કે જે આએ પતેતમાં ગણેઆય, જે નથી ગણેઆ, જે જાણેઆય. જે નથી જાણેઆ, જે દેલમાં ધારેઆય, જે દેલમાં નથી ધારેઆ. એ ગુનાહો તાપેદારીની રીત પરમાંણે દીનનાં મરદાર “દમ્પુરની” આગજ જાહેર કરવા જોઈએ તે મં નહી જાહેર કીધા.

(૫૧) (અરથ જોવો પાંને ૨૪ મે.)

(૫૨) અગરજો મં ખીજાએ વામ્મે પતેત પદવાને કબુલ કીધી, પછી તે મં અદા નહીં કીધી હોયતો, તેથી તેઆનાં રવાંનને તથા તેવાનાં પ્રજાંદાને અને તે દરમિયાનાં જાંનને જુદુ જુદુ કુખ પોણંચીક હોએ તો.

(૫૩) (અરથ જોવો પાંને ૨૪ મે.)

(૫૪) તે દીનનાં પ્રમાંન ઉપર હું મજબુત છેજી. કે જે હોરમજદે જરતોશતને સીખવીય. અને જર-તોશતે ગોશતામ્પ પાદશાહને સીખવીય અને જરતો-શત પેગમબરની આલાદયો આદરઆદ મારામ્પદ પેદા થાએઆ. તેને એ દીનને સમારી ને મશાહદાર કીધી.

(૫૫) બલાં રવાંનગી પવીતરાષ્ટ્ર અને ખલાસીને વાસતે વધારે લાઁમિક રીતે એ દીનને હું પમંદ કરું છેઉં અને મારા જાંનગી હમઆતી શુધી મારી મન-શનીયી નેક વીચાર ઉપર મજબુત છેઉં, મારી ગવ-શનીયી નેક સખુત બોલવા ઉપર મજબુત છું, મારી કુનશનીયી નેક કાંમ કરવા ઉપર મજબુત છેઉં.

(૫૬) બલી ઇઅજદાંપરસતી દીન ઉપર હું સુચત છેઉં, સમલાં સવાખનાં કાંમો શાયે હું એક મલતો છેઉં, સમલા યુનાહોથો હું જુદો છેઉં, મહને નેકી પોંહચે તેનાં શુકરાંનાં કરું છેઉં, અને માહરા ઉપર દુખ પડે તે ઉપર હું રાજી છેઉં.

(૫૭) ચીનવદ પુલ આગલગી મજા, સખત બેદીની, દીનમાં યુનાહ કીધાયી તોજેશનો બદલો તરણ રાતગી મજા જે થાએછે. (જે યુનેહગારને દર એક રાત મતાવણ વરસનાં જેટલી લાંબી માલમ પડે છે) તે મજા ઉપર હું રાજી અને એકમલતો છેઉં.

(૫૮) મોટા સવાખની ઉમેદને વાસતે, દોજખની બારી ધાસતીને વાસતે, બલી પવીતરાષ્ટ્ર જે રવાંનગી

અજાસીને વામતે છે, જેથી (મારાં રજાંતને મજા
નહી થાએ) એવી ધારનાંથી મેં આ પતેત કીવીછે.

(૫૯) જે સવાળાનું કામ મેં હમણાં સુધી કીધું
અને જે કાંઈ હમણાં કરુંચ તે મજા મવાળને
કાએમ રાખવાને વામતે, અને યુનાહને દુર કરવાને
વામતે, અને રજાંતના છુટકારાને વામતે છે.

(૬૦) અગરજો માહારો યુનાહ કોઈ રેહી ગીએ
હોએતો તે માહરા યુનાહથી માહારો છુટકારો નહી
થાએ અને તે યુનાહનાં બદલામાં તરણુ રાતની મજા
થાએ તો, તે ઉપર હું રાજી અને એકમત્તો છું.

(૬૧) હું મજાએને માહારાં મરણની વખતે
અશેમ વોહુ પહવાને અને માહારાં મરણની આગ-
મચ પતેત કરવાને પ્રમાણ છેઈ અને માહરા યુજરવા
પંછી મારાં પ્રજાંદો મારા યુનાહને વામતે પતેત કરે.

(૬૨) તરણુ દાહાડા મરણની આરાધના કરાવે
અને ગેતીખર્ગદ કરાવે, તે કરાવનારની મરણ
શાયે હું એક મત્તો છું (મઆને હું તે કમજ
રાખનાર છેઈ) હું હારમજદનો એવી છેઈ, હાર-

મજ્જને નેકી કરનાર જાણ્યું અને પવીતરાઈને હું
વખાણ્યું.

(૬૩) સંઘલા શારા વીચાર, શારા સંખુન અને
શારા કાંમને, મેં માહારી મનસની, ગવશની અને
કુનશનીથી પકડેલાં છે અને સંઘલા ખરાખ વીચાર,
ખરાખ સંખુન અને ખરાખ કાંમને, મારી મનસની,
ગવસની અને કુનશનીથી હું છોડી દેઈછેઈ.

(૬૪) સંઘલા રાસતીના નેક મારગને મેં પકડે
લાછે, સંઘલા ખરાખ મારગને હું છોડી દેઈ છેઈ,
ધનામીનો તુટેલો થામો અને નેકોનો વધારો કરનાર
હોરમજ્જ છે તેને અને પવીતરાઈને હું વખાણ્યુંછેઈ.

(૬૫) નેક વીચાર, નેક વચન અને નેક કરણીને
(માહારી) મનસની, ગવશની અને કુનશનીથી
હું વખાણ્યું છેઈ, સંઘલા શારા વીચારો, શારા
વચનો અને શારી કરણીઓને હું અપ્પતીઆર
કરું છેઈ, અને સંઘલા ખુરા વીચારો, ખુરા
વચનો અને ખુરી કરણીઓને હું છોડી દેઈ
છેઈ.

(૬૬) ઝા અમેશામપંદો મારી નેક મનશની, નેક ગવશની, નેક કુનશનીયી અને માહારા પોતાનાં તન અને દેહોબ્બંનંયી તમુને ઇન્દ્રેશને અને નીઆઝેશ અરપણ કરું છેઉં.

(૬૭) સરેશ અશો, જોરાવર, પોતાનાં તનને અનતા તાબામાં રાખનાર, અમનકારી હથીઆરવાલો અને હોરમજદનાં કાઝેદા ખરમાંણે આલનારની ઇન્દ્રેશને, નીઆઝેશ, સખુત અને બંદગીનાં ઉપર હું પીઆર બતાઉં છેઉં.

(૬૮) (જે બંદગી કરે) તે સુખમને સુપ્રાહ અને નુર હોજો, તેને તનદરસતી, તેને બદનની આ લાખી, તેને બદનની કુતેહ, તેને પુરતાં સુખવા લી દોલત, તેને જલ્લી અનઅલાહ ધરાવનાર રજંદ, તેને લાંમબામાં લાંબી જીવદમાંની, અને તેને અશો લોકોનું તમામ સુખ બ રેલું અને રાશનીવાલું જિહ્મતનું ધેર પોહું અ જો, નેમ હું દુઆ માંત્રુ છેઉ તેમ સંધજી તેહ ને પોહું અજો.

(૬૯) હજાર ધણી તનદરોસતી અને ૬૪ હજાર ધણી તનદરોસતી હોજો.

(૭૦) ઝો હોરમજ્જતું માહરી મદ્દે પોહોંચઃ નેક પેદા કીધેલા અને ખુબસુરત અમ (૪૨ શતાબ્દી) તથા હોરમજ્જના પેદા કીધેલા બેહુ રામ (૩૨ શતાબ્દી), તથા ખાલાતર વનંત (સે તારાબી), તથા ખાનામાં બેહુજત આપનાર રાં મ હજ્જની મહને મદ્દ પોહોંચજો, તથા ઉત્તર કાંમ કરનાર અને શધલી પેદાએશ કરતાં સરક પેદા કીધેલા “વએ હજ્જ”ની તથા ઝો વાહક તારો પવન જે સુપેનામીનોને લમતોછે તેની તથા કુદરતી કાએદાવાલા આસમાનની તથા છેડા વગરનાં વખતની અને કુદરતી કાએદાવાલા લાં મખા જમાનાંની મહને મદ્દ પોહોંચજો.

(૭૧) હું સવાખનાં બદલાને વાસતે, અને ગુનાહ દુર કરવાને વાસતે, સાફ દેલના પીઆ રથી શધલાં સવાખનાં કાંમ કરું. દુનીઆનાં તમામ બલાલોકોને જમીનની પોહોલાઈ, દરેક આની લમખાઈ, તથા સુરજની ઉતઆઈ જેહો,

બદલો પોહોચો, જે અશો હોએ તે લાંમયો
વખત સુધી જીવજો, જેમ મં દુઆ કીધો
તેમ સંઘલું થાજો.

જાલાસો—પતેત કરવી એટલે જીવતાં માણસે
પોતાથી થાએલાં જુરાં કાંમને વાસતે તોઆ કરવી,
પસતાવો કરવો, મારી માંગવી અને ગુનાહથી પાછું
ફરવું. પતેત કરવાનું શરમાંત દરરોજ જીવતાંને
વાસતે છે. તે કેમ પાછું ફરવું કે આપણથી
અનજાણપણે હરેક જાતનો ગુનાહ થાએઆ હોએ
અને તે ગુનાહને વાસતે આપણે પશેમાંત થાંધએ
અને શરીથી તે ગુનાહ અથવા ગુનાહનાં કાંમો નહીં
કરીએ, તો જોદાતાલા આપણને તે ગુનાહની મારી
બખશે છે. પણ જાણી જુજીને દર વખતે ગુનાહનાં
કાંમો કરીએ, અને પસતાવો કરીએ, તો તે ગુના-
હને જોદાતાલા કધી માફ કરે નહીં. આપણી
દીનની સજાધ અને બારીકી પરમાંણે માણસ
સુકથી ખાલી રહેવું નથી પણ જાણીજુજી ચુક કરીએ
તો તકશીરવાર થાંધએ, એટલા વાસતે આપણને
દરરોજ પસતાવો કરવો સજાવાર છે, વળી આપણે
ગુજરેલાંની નામએતે પતેત કરીએ છેધએ એટલે તેને
માફ તેના કીધેલા ગુનાહનો પસતાવો કરીએ છેધએ.

શીઓ—શે અમેશાસપંદ ઇઆને તેતરીશ પ્રેશતાઓ.

-
- ૧ દાદાર હોરમજદ.
 - ૨ બહુમન અમેશાસપંદ.
 - ૩ અરદીબેહુશત અમેશાસપંદ.
 - ૪ શહરેવર અમેશાસપંદ.
 - ૫ સપંદારમદ અમેશાસપંદ.
 - ૬ ખોરદાદ અમેશાસપંદ.
 - ૭ અમરદાદ અમેશાસપંદ.
 - ૮ દેપાદર દાદાર.
 - ૯ આદર ઇજદ.
 - ૧૦ આવાં ઇજદ.
 - ૧૧ ખોરશેદ ઇજદ.
 - ૧૨ ખોહોર ઇજદ.
 - ૧૩ તીર ઇજદ.
 - ૧૪ ગોશ ઇજદ.

- ૧૫ દેપનેહુર દાદાર.
- ૧૬ નેહુર ઇજદ.
- ૧૭ સરોશ ઇજદ.
- ૧૮ રશને ઇજદ.
- ૧૯ પ્રોખ પ્રવરદીન.
- ૨૦ બેહુરાંન ઇજદ.
- ૨૧ મીનો રાંન.
- ૨૨ ગોઆદ ઇજદ.
- ૨૩ દેપદીન દાદાર.
- ૨૪ દીન ઇજદ.
- ૨૫ મીનો અરશશંગ.
- ૨૬ આશતાદ ઇજદ.
- ૨૭ મીનો આશમાંન.
- ૨૮ જમીઆદ ઇજદ.
- ૨૯ મીનો મારેસપંદ.
- ૩૦ મીનો અનેરાં.
- ૩૧ બરજો ઇજદ.
- ૩૨ હુમ ઇજદ.
- ૩૩ દેહમ ઇજદ.

બાણે મહીનાનાં નામ.

- ૧ પ્રવરદીન.
 - ૨ અરદીએહુશત.
 - ૩ ખોરદાદ.
 - ૪ તોર.
 - ૫ અમરદાદ.
 - ૬ શેહરેવર.
 - ૭ મેહર.
 - ૮ આવાં.
 - ૯ આદર.
 - ૧૦ દેફ.
 - ૧૧ બહુમંન.
 - ૧૨ સપંદારમદ.
-

તેતરીશે પ્રેક્ષતાઓની શીક્ષત અને કાંમ.

(૧) અહુરમજ્દ શક્તીને, પુરથીને હથતીમાં લાવનાર અહુરે પેદા કરી. આ ગેતી દુનીઆ ઉપર બધો કારોબાર ચલાવવાને મુખતીઆરી આપીછે, હુને અવસતામાં સપેના મીનો કરી કહેછે. એ ઇતથાંન માતરથી બધી મોરાદ ચાહનારોછે. એ પહેલા રોજને આપણે દાદાર અહુરમજ્દ શમશ્ત-એઝ્દાએ, એને પેદા કરનાર “અહુર” છે.

(૨) બેહુમન શક્તી જેને બેહુમન અમેશાસ્પંદ કરી કેહીએ છીએ. હુને બેહુમને અંકલ કરીનેળી કહીએ છીએ. “અહુરે” માંણશોને પેદા કરી તેને અંકલ બાપશીછે. એ શક્તી ગોશપંદનાં ટોલાનેા શરદારછે, જે ગોશપંદો પાંચજાતનાંછે, તેની શંબાલ કરનારોછે.

(૩) અરદીબેહુશત શક્તી જેને અરદીબેહુશત અમેશાસ્પંદ કરી કહેછે, તે તમાંમ આતશો ઉપર ઉપરીછે.

(૪) શ્રેવર શક્તી જેને શ્રેહરવર અમેશાસપંદ કરી કહેછે, જે ધાતુઓ ઉપર ઉપરીછે. જે ધાતુનાં દાગીનાં અને વાશનો બનેછે, જેમાં મેલવની હોવાથી બનેછે.

(૫) સ્વંદારમદ શક્તી જેને અશ્વપંદાદમદ અમેશાસપંદ કરી કહેછે, જે જમીન ઉપર ઉપરીછે, તે નારી બનીછે, જે જમીનની પાશબાની કરેછે.

(૬) ખોરદાદ શક્તી, જેને ખોરદાદ અમેશાસપંદ કરી કહેછે, તે વરશોનો શહેબછે, તે પાણી ઉપર ઉપરી છે.

(૭) અમેરદાદ શક્તી જેને અમેરદાદ અમેશાસપંદ કરી કહેછે, જે તમામ બહડ પાનો ઉપર, હરવરો ઉપર, દાનાં ઉપર, ઓટલે ખોરાકવાલી ચીનો ઉપર ઉપરી છે.

(૮) દેપાદર શક્તી, જેને દેપાદર દાદાર કરી કહેછે, જે હોરમજદ શક્તીને મદત કરનારીછે, ઓટલે તેનો શોખતી તરીકે ગનેલા છે.

(૯) આદર શક્તી, જેને આદર ધજદ કરી કહેછે, જે અરદીગેહશત અમેશાસપંદનો શોખતી છે, જે તમામ આતશો ઉપર ઉપરીછે.

(૧૦) આંવાં શકતી, જેને અગ્નિચૂર પ્રેશનો કરી કહેછે, જે નારી જાતી છે, જે તમાંમ પાંછી ઉપર ઉપરી છે, જે સપંદાદમદનો શાખતી છે.

(૧૧) ખોરશેદ શકતી, જેને ખોરશેદ ઇજદ કરી કહેછે, જે શુરજ ઉપર ઐટલે આપતાય ઉપર ઉપરી છે, જે શેરેવર અમેશાસપંદનો શાખતી છે.

(૧૨) મોહર શકતી જેને મોહર ઇજદ કરી કહેછે, જે માહતાય ઉપર ઉપરીછે, જે ખેહુમન અમેશાસપંદનો શાખતી છે.

(૧૩) તીર શકતી, જેને તીર ઇજદ કરી કહેછે, જે તમાંમ શેતારાએનો ઉપરી છે, તેનાં હાધારથી આ ગેતી દુનીઆમાં પાંછી વગશે છે.

(૧૪) ગોશ શકતી, જેને ગોશ ઇજદ કરી કહે છે, જે ખેહુમન અમેશાસપંદનો શાખતીછે.

(૧૫) હપમેહર શકતી, જેને હપમેહર દાદાર કરી કહેછે, જે હારમજ શકતીનો શાખતીછે.

(૧૬) મેહર શકતી જેને મેહર ઇજદ કરી કહે છે, જે તમાંમ હપનેકેશવર જમીન ઉપર પાશખાંની કરેછે, જેને જંગલનો શાહેય કરી કહેછે, જેને

હજાર કાંતવાલો અને દસ હજાર આંખવાલો કહેછે, તેનું સમજવું હેવું છે કે ૫૦૦) માણસ એકે અવાજે જુદુ જુદુ બોલે તે તુરત સમજનારો અને પાંચ હજાર માંણસ જુદી જુદી ઓજો જોએ તેટલા વખતમાં તે મહેર ધજદ જોયછે, એ શરેવર અને શામપંદનો શોખતી છે.

(૧૭) શરેશ શકતી, જેને શરેશ ધજદ કરી કહેછે, જે આ દુનીઆમાં જીવતાં માંણસોની દશતગીરી કરવા તથા મીનો દુનીઆમાં તેના પ્રેહરની એટલે રવાનગી દશતગીરીને શાફ રાત અને દાહડો મલી તરણ મરતમે પ્રેછે, એજ શખખથી ગુજરેલાંની કીરીઆ શરેશની આગ્રાધનાંથી થાએછે. એ પ્રેશતો અરદીમેદેશત અમેશામપંદનો શોખતીછે.

(૧૮) રશને શકતી, જેને રશને ધજદ કરી કહેછે, જે રાશતી ધનશાફ કરેછે, માંણસ આ દુનીઆમાં છારે અને તેનું પ્રેહર મીનો જેહાંન જાએ તે વખતે તેનાં બલાં કે જુરાં કાંમનો હશાખ કરેછે, એ અમરદાદ અમેશામપંદનો શોખતી છે.

(૧૯) પ્રવરદીન શકતી, જેને પ્રવરદીન ધજદ

હઆ પ્રેમ પ્રવરદીન, અથવા તમાં જીવદાર
ચીજનાં કુરોહરનો શરદાર કરી કહેછે, એ ખોરદાદ
અમેશાસપંદનો શાખતીછે, અથા લોકોનાં કુરોહરની
દશતચીરી કરે છે.

(૨૦) ખેહુરામ શકતી, જેને ખેહુરામ હજદ કરી
કહેછે, જે શરયે ચીજો ઉપર પ્રતેહમંદછે, જે આરા-
ધનાં કરનારની મદતને વાશતે દશ શુરતે આ ગેતી
દુનીઆમાં આવેછે, જે અરદીખેહુશત અમેશાસ-
પંદનો શાખતી છે.

(૨૧) રાંમ શકતી, જેને રાંમ હજદ કરી કહેછે,
જે ખાંનાંમાં શીરી આપનારેછે, જે રાંમશનીનો
શાહેખછે, એ ખેહુમન અમેશાસપંદનો શાખતી છે.

(૨૨) ગોઆદ શકતી, જેને ગોઆદ હજદ કરી
કહેછે, જે પવણનો શાહેખ છે, એ ખોરદાદ અમે-
શાસપંદનો શાખતી છે.

(૨૩) દેપદીન શકતી, જેને દેપદીન દાદાર કરીને
કેહવામાં આવેછે, જે હોરમજદ શકતીનો શાખતીછે.

(૨૪) દીન શકતી, જેને દીન હજદ કરી કહેછે,
જે નારી જાતી પ્રેશતો છે, એ સપંદારમદ અમે
શાસપંદનો શાખતી છે.

(૨૫) અરશીશંગ શકતી, જેને અરશીશંગ ઇજદ કરી કહેછે, જે સુપંદારમદ અમેશાસપંદનો શાખી છે.

(૨૬) આશતાદ શકતી, જેને આશતાદ ઇજદ કરી કહેછે, જે અમરદાદ અમેશાસપંદનો શાખતીછે.

(૨૭) આશમાંન શકતી જેને આશમાંન ઇજદ કરી કહેછે, જે કુદરતી વગર થામે પ્રતાં કરેલાં આશમાંન ઉપર મોહતાઇ ધરાવેછે, જે શેરેવર અમેશાસપંદનો શાખતી છે.

(૨૮) જમીઆદ શકતી, જેને જમીઆદ ઇજદ કરી કહેછે, જે જમીનમાં પેદા થતી વશતુનો શંભાલ કરેછે, જેને અમરદાદ અમેશાસપંદનો શાખતી કહેલોછે, શબ્દ કે તે તમાંમ જાહડ પાંનેને કહુઅત આપે છે. અને હાંનાંના તથા પ્રલોનો વધારે કરેછે.

(૨૯) મારેસપંદ શકતી, જેને મીનો મારેસપંદ કરી કહેછે, જે સુપંદારમદ પ્રેશતાનો શાખતીછે.

(૩૦) અનેગાંન શકતી, જેને અનેગાંન ઇજદ કરી કહેછે, જે આપણાં તરીય રાજમાંનો છેલ્લો

રાજ છે, જે શરેવર અમેશાસપંદનો શાખતી છે, જેની શાયે ખીજ તરણુ પ્રેશતા ગુંથાએલાછે.

(૩૧) ખરજો શકતી, જેને ખરજો ઇજદ કરી કહેછે, જે અનેરાંન રાજમાં મલેલા છે, જેને પાંણીનો નાબ કરી કહેછે.

(૩૨) હોમ શકતી, જેને હોમ ઇજદ કરી કહેછે, જેની આરાધનાં વધારે થાએછે, જે અનેરાંન રાજ માં એટલે અનેરાંન પ્રેશતાની શાયે શંખધંધરાવેછે.

(૩૩) દેમ શકતી, જેને દેહમ ઇજદ કરી કહેછે, જેને દેહ દેહમથીની આલખવામાં આવેછે, જેની આરાધનાં દરરોજ કરવાનો હોકમ છે, જે રવાંન પુલગુજર થતી વખતે એટલે એઆરમની ખાંમદાદે દશતગીરી કરેછે, જેની આરાધનાંથી એઆરમની ખાંમદાદે કીરીઆ થાએછે, જેની શાયે શંગલા ઇજદ મલેલા રહેછે. એ પ્રેશતાની અનેરાંન ઇજદની શાયે મલેલાછે.

ખોલાસો—ઉપર લખેલા પ્રેશતાઓ દરરોજ પોત પોતાની વખતે આ ગેતી દુનીઆમાં આવી ઇનશાન માતર શું જુરાં કાંમે કે બલાં કાંમે કરેછે, તેની નોધ

કરેછે, એક પ્રેક્ષતા દરરોજ આ હાદમંદ દુનીઆમાં
 એક દાહડો અને એક રાત રહેછે, પછી તેઓનું
 આવવું તેઓની નાંમ બનાંમ આરાધનાથી બોલા-
 વેછે, તો તેટલો વખત આવી જાયછે. એ તેતરીશ
 પ્રેક્ષતામાંના ૧૧) પ્રેક્ષતા પોત પોતાનાં વખત
 ઉપર આ ગેતી દુનીઆમાં એક મહીનાં શુધી રહેછે.
 અને “દર” શકતા જેને દરે દાદરનાં નાંમથી
 બોલાયે. છિછમે, તે પ્રેક્ષતા આપણાં વરશનાં બાર
 મહીનાંમાંનાં દશમાં મહીનાંમાં, આ ગેતી દુનીઆં
 એટલે હાદવાલી દુનીઆમાં આજો મહીનો જાયુક
 રહેછે. જે ગરમ રૂનાં મધીઅ ભાગમાં એટલે રાત્રી-
 થવનાં હરધા ભાગમાં આવેછે, પણ કશરની ગંતરી
 આપણે છોડી બેઠાથી તેનાં વખતમાં ફેર પડી
 ગીઓછે. જેથી કુદરતી શીશતો દુખી ગમ્મલી આ-
 પણાં ધરમ પુશતકોનાં આધાર ઉપરથી માલમ પડેછે,
 જેવીશ હમોએ બનાંવેલાં “સસતદીને જરથોશતી-
 આંન” હેવાં નાંમનાં પુશતકમાં જાલલી રીતે
 સાધારન મોણુશનેખી શમજ પડે તેમ લખી જાહેર
 કરેલુંછે.

